

у цьому суть його суб'єктної активності [1,2]. І безумовно, СР – обов'язковий компонент рейтингової системи оцінювання знань, де зараховуються усі види учбово-пізнавальної діяльності студентів – відвідування занять і лекцій, активність при виконанні лабораторно - практичних занять, об'єм та якість самостійної роботи – в тому числі, крім -вищезазначених схем і завдань, вирішення ситуаційних завдань, тестів, учбово-дослідницькі презентації, доповіді та участь у роботі студентського наукового товариства.

Список використаних джерел

1.Гера Т.І. Організація самостійної роботи студентів при вивченні курсу «Загальна психологія» / Zbiór raportów naukowych Międzynarodowej Naukowo-Praktycznej Konferencji «Aktualne naukowe badania. Od teorii do praktyki (30.03.2014 - 31.03.2014). - Warszawa: «Diamond trading tour», 2014 – str. 56-59. 2.Петров В.Н. Организация самостоятельной работы студентов заочной формы обучения в логике компетентностного подхода /Мир науки, культуры образования №3 (34). – Россия, Горно-Алтайск.- 2012. - стр. 122-124. 3.Смирнов С.Д. Педагогика и психология высшего образования: от деятельности к личности: Учебное пособие для студентов высших педагогических учебных заведений. – Москва. – 2003. 4.Чиркова Т.В. Організація самостійної роботи студентів в ВНЗ /Електронний ресурс - http://storage.library.opu.ua/online/periodic/kms_2011_5/100-102.pdf.

Н. Д. Чухриенко, И. В. Василевская

АНДРОГОГИКА – СОЮЗНИЦА В ПОДГОТОВКЕ ВРАЧА ОБЩЕЙ ПРАКТИКИ – СЕМЕЙНОГО ВРАЧА

Обучение взрослых (андрогогика) вообще имеет свою специфику, поскольку мы сталкиваемся с уже сформировавшимися личностями. а

мультидисциплинарность направления семейной медицины побуждает к изменениям как в структуре так и логике подготовки врачей общей практики с максимальным приближением этого процесса к реальным условиям их работы.

В процессе подготовки семейного врача необходимо принимать во внимание основные факторы, влияющие на формирование авторитета врача: глубокое знание своего дела; повышение профессионального мастерства «через всю жизнь» ; неформальный подход к выполнению обязанностей; положительное отношение к больным и стремление к общению с ними; индивидуальный подход к лечению на основе глубокого знания каждого больного и его семейного анамнеза; высокий нравственный уровень развития личности; высокий уровень общей культуры; соблюдение такта при решении разнообразных оздоровительных задач в процессе взаимодействия с больными.

Великий Гете сказал: «Прежде чем что-то сделать в жизни, необходимо самому стать личностью» . Отсюда нужно сделать акцент на формирование личности семейного врача, что осуществляется через обучение в интернатуре и вторичную специализацию врачей других специальностей.

Индикатором развития профессионального становления врача является его способность адекватно оценивать собственные действия в соответствии с нормативной моделью его профессиональной деятельности.

Особенностями обучения семейного врача является формирование межличностного общения: выработка в себе доброжелательного отношения к окружающим с использованием вербальных и невербальных сигналов, умение оставаться позитивно «заряженным» с теми, кто настроен против Вас.

В основе психологического портрета семейного врача лежит такая характеристика личности, как стремление находится вместе с другими людьми, принадлежать к какой-либо социальной группе, устанавливать эмоциональные взаимоотношения с окружающими, быть включенным в систему межличностных взаимоотношений.

В работе врача первого контакта, отличающейся длительностью и интенсивно-

стью різноманітних соціальних контактів, ця черта допомагає зберегти живе, зацікавлене відношення до пацієнтів, прагнення допомогти їм і співпрацювати з ними, а також захищає від професійних деформацій, байдужості і формалізму, утримує від такого підходу до хворого, коли він починає розглядатися як безлике «тіло», частиною якого потребує терапії.

Систематизація і динамічність мислення формується за рахунок інтеграції в навчальний процес знань, умінь і навичок, що в подальшому допомагає пам'яті надати необхідну інформацію в потрібний момент, встановити аналогію, знайти загальне середі зовнішніх різних проявів, побачити нове в раніше відомому, перенести раніше отримані знання на нові ситуації.

Оволодіння навичками практичної роботи і психологічного спілкування дає впевненість, формує позитивні контакти для практичної діяльності і здійснюється поступово через набуття навички, компетентності виконання, професіоналізму виконання.

В дидактиці розроблена наступна етапність оволодіння навичкою:

«Неосвідомлена некомпетентність» - навчаний не має визначених навичок і не підозрює про це.

«Освідомлена некомпетентність» - навчаний усвідомив відсутність у себе визначених навичок.

«Освідомлена компетентність» - навчаний набуває нову навичку, але виконуючи її, повинен зосередитися на правильному виконанні її на практиці.

«Неосвідомлена компетентність» - навчаний досягає впевненості в виконанні навички.

Успішна підготовка до самостійної діяльності сімейного лікаря визначається також такими психологічними особливостями як високий рівень комунікативної компетентності, реалізованої в відношенні пацієнтів, їх родичів, а також медичного персоналу; незалежність і автономність лікаря, його впевненість в своїх силах; стійкість в різних ситуаціях, в поєднанні з гнучкістю і пластичністю поведінки в змінюючихся нестандартних професійних ситуаціях; висока ступінь стійкості до стресу, до емоційним і інформаційним перевантаженням; наявність розвинутих механізмів адаптації і компенсації з високою значимістю екзистенційно гуманістичних цінностей.

Список використаних джерел

1. Мавродій В. М. Справочник лікаря сімейної медицини: рекомендації до саморозвитку для кваліфікованих лікарів / В. М. Мавродій. – Донецьк: Заславський А. Ю., 2013. – 639 с.
2. Медична психологія: підручник / С. Д. Максименко, Я. В. Цехмістер, І. А. Коваль, К. С. Максименко; за загальною ред. С. Д. Максименка. – К.: Слово, 2014. – 516 с.
3. Підготовка сімейного лікаря: маршрут-бросок по-українськи? Медична газета України «Ваше здоров'я». Дискусійний клуб, № 48-49 (2014).

В. Я. Тимошенко, А. О. Стецьків, Г. О. Деркач

ВИКЛАДАННЯ ТОКСИКОЛОГІЧНОЇ ХІМІЇ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ МОДУЛЯ №2 «ЛІКАРСЬКІ ОТРУТИ»

Реформа вищої освіти згідно Болонської концепції вимагає вдосконалення педагогічної діяльності, пошуку нових форм індивідуальної роботи студентів, що покращує їх мотивацію до навчання. Серед основних завдань кредитно-модульної системи організації навчального процесу з токсикологічної хімії є універсальна система оцінки знань, яка дозволяє враховувати усі види навчальної та наукової діяльності студента, а також дає змогу підвищити спеціальний рівень підготовки [1].

В даній роботі висвітлено основні етапи викладання токсикологічної хімії на фармацевтичному факультеті ІФНМУ.